

הוא כלי שיר שיש לו קול גדול, וכשהיו שומעין קולו היו הלויים מתחילין בשיר.

יא. הוגרס בן לוי — ממונה על השיר.

שהיו הלויים שרין בפייהם. ונעימה גדולה היתה בפיו, והיה ממונה להתחיל השיר. וכשהיה מסיים היו כולן מסיימים.

יד. בית גרמו — ממונים על מעשה לחם הפנים.

שהיה עשוי כמין תיבה פרוצה, והיו הם אומנים בעשייתו ואפייתו, לרדותו מן התנור שלא ישבר, ולעשותו באופן שלא יתעפש.

יג. בית אבטינס — היו ממונים על מעשה הקטורת.

שהיו משפחה זו בקיאים לפטם הקטורת, ומכירין בעשב ששמו "מעלה עשן".

וכשהיו מערבין אותו עם סממני הקטורת היה עשן הקטורת מתמר ועולה כמין מקל.

יד. אלעזר — היה ממונה על אורגי הפרוכות.

לעשות פרוכות חדשות, כשהיו צריכים.

טו. ופנחס — ממונה על המלבוש.

שהיה עוסק בבגדי כהונה באריגתם ובעשייתם, והוא היה דואג לכך שיהיו מוכנים הבגדים לכהנים בשעת עבודה, ובהצנעתם אחר העבודה, ולשכה מיוחדת לכך היתה במקדש.

נמרא:

רבי חזקיה אמר רבי סימון ורבנן אמרי: לא

היו אלו הממונים השנויין במשנה ממונים אלא לשעתן, ובשאר הדורות היו ממונים אחרים.

ונחלקו בטעמו של התנא, מדוע מנה שמות אלו דווקא.

חד אמר: כשירי דור ודור בא למנות עליהם. שלא שימשו כל הנך בדור אחד, אלא מנה התנא את מי שהיה הכשר מכולם בכל המינויים, במשך כל הדורות.

והרבה [והאחר — השני] אמר: כל אלו הממונים שימשו בדור אחד. ומי שהיה באותו הדור שבו עלו ישראל מן הגולה מנה מה שהיה בדורו. ואותן הזכיר התנא, ולא הזכיר את כל הממונים שהיו בזמן הבית.

תנן במסכת יומא פרק שלישי:

בן קטין עשה י"ב דדים לכיור. מונבו המלך היה עושה כל ידות הכלים של יום הכיפורים של זהב. והיו מזכירין אותו לשבח.

ואלו לגנאי: של בית גרמו לא רצו ללמדו על מעשה לחם הפנים. של בית אבטינס לא רצו ללמדו על מעשה הקטורת. הוגרס בן לוי היה יודע פרק בשיר ולא רצה ללמד. בן קמצר לא רצה ללמדו על מעשה הכתב.

על הראשונים נאמר "זכר צדיק לברכה", ועל אלו נאמר "שם רשעים ירקב".

והשתא אמרינן: מאן דאמר שהתנא דמשנתנו כשירי כל דור ודור בא למנות, אם כן, נמצא דבית גרמו והוגרס ובית אבטינס כשרים שבכל הדורות היו, ומצאו תשובה לדבריהם מדוע לא רצו ללמד,